

ГЛАВА 5.

- 1 А въ третій-тъ день, Есөирь ся облѣче въ царскы-тъ си дрехы и застанѣ въ вхтрѣшній-тъ дворѣ на царскѣ-тъ палатѣ срецѣ домъ-тъ на царя: а царь-тъ сѣдѣше на царскѣй-тъ си прѣстолѣ, въ царскѣй-тъ домѣ, срецѣ врата-та на домъ-тъ. И като видѣ царь-тъ че стоеше въ дворѣ-тъ *Есөирь царица-та, намѣрѣтя благодать прѣдъ него: и *прострѣ царь-тъ къмъ Есөирь златный-тъ скиптръ който държеше въ рѣкѣ-тъ си: и приближи ся Есөирь, та ся допрѣ при край-тъ на скиптръ-тъ. И рече ѣ царь-тъ: Що искашь, царице Есөирь? и кое е исканіе-то ти? и до половинѣ-тъ отъ царство-то ще ти ся даде. И отговори Есөирь: Ако е угодно на царя, да дойде царь-тъ и Аманъ днесъ на пирь-тъ, който приготвихъ за него. И рече царь-тъ: Певыкайте скоро Амана, да направи думѣ-тъ на Есөирь. И дойдохъ царь-тъ и Аманъ на пирь-тъ, който направи Есөирь.
- 2 И като пяхъ вино, *рече царь-тъ на Есөирь: *Що е прошеніе-то ти? и ще ти ся даде: и що е исканіе-то ти? и ще бѣде, и до половинѣ-тъ отъ царство-то. Тогдашъ отговори Есөирь и рече: Прошеніе-то ми и исканіе-то ми е: Ако съмъ намѣрила благодать прѣдъ царя, и ако е угодно на царя да испълни прошеніе-то ми, и да направи исканіе-то ми, нека дойде царь-тъ и Аманъ на пирь-тъ който ще приготвиѣ за тѣхъ, и утрѣ ще направиѣ споредъ слово-то на царя.
- 3 И излѣзе Аманъ въ тойзи день радостенъ и съ весело сѣрдце; но когато видѣ Аманъ Мардохея при царскы-тъ врата *че не станѣ, нито ся поклати за него, испѣли ся Аманъ съ ярость противъ Мардохея. Но *Аманъ удържа себе си; и като влѣзе въ домъ-тъ си, проводи та повыка прѣатели-тъ си, и Зересѣ женѣ си, и приказа имъ Аманъ за славѣ-тъ на богатство-то си, и *за много-то си чада, и какъ го е възвеличилъ царь-тъ, *и какъ го е възвысилъ надъ князове-тъ и царскы-тъ рабы. И рече Аманъ: Даже и царицата Есөирь не покани *другоу на пирь-тъ който направи, но само мене съ царь-тъ: оше и утрѣ съмъ поканенъ при неѣ съ царь-тъ: Но всичко това не мя благодаридодѣ гледамъ Мардохея Иудеянинъ-тъ да сѣди при царскы-тъ врата. И рече му Зереса жена му и всякы-тъ му прѣатели: *Да ся приготви едно дърво высоко петдесетъ лакти, и утрѣ *речи на царя да ся

обѣси Мардохея на него: тогдашъ иди радостенъ съ царь-тъ на пирь-тъ. И това нѣщо бѣде угодно Аману, и *приготви дърво-то.

ГЛАВА 6.

- 1 Въ онѣзи ношѣ съвѣтъ побѣгѣ отъ царя: и заповѣда *да донесѣтъ книгѣ-тъ на памятописанія-та на лѣтовницы-тъ: и прочитахъ ся прѣдъ царя. И намѣрѣ ся писано, че Мардохея извѣстилъ за Вихевана и Фереса, двама-та отъ царскы-тъ скопцы, вратари-тъ, който бѣхъ поискали да турятъ рѣкѣ на царь Асуиру.
- 2 И рече царь-тъ: Каква честь и достояніе станѣ на Мардохея за това? И рекохъ царскы-тъ рабы, който му слугувалъ: Не ся е направило нищо за него.
- 3 И рече царь-тъ: Кой е въ дворѣ-тъ? И Аманъ бѣше дошелъ *у вѣршній-тъ дворѣ на царскѣй-тъ домѣ, *за да рече на царя да обѣси Мардохея на дърво-то, което бѣ приготвилъ за него. И раби-тъ на царя рекохъ му: Это, Аманъ стои въ дворѣ-тъ. И рече царь-тъ: Да влѣзе.
- 4 И като влѣзе Аманъ, рече му царь-тъ: Що трѣбва да ся направи на тогошъ челоувѣка за когото царь-тъ бы благоволилъ да му направи честь? А Аманъ помысли въ сѣрдце-то си: Кому *другоу бы благоволилъ царь-тъ да направи честь осѣбнъ менѣ? И отговори Аманъ на царя: За челоувѣкѣ-тъ, за когото царь-тъ благоволя да му направи честь, Да донесѣтъ царскѣ-тъ дрехѣ въ който ся царь-тъ облачи, и *конь-тъ на когото царь-тъ изди, и царскѣй-тъ вѣнецъ който ся туря на главѣ-тъ му: И таѣ дреха и конь-тъ да ся дадѣтъ въ рѣкѣ-тъ на нѣкого отъ по голѣмы-тъ царскы князове, за да облѣкѣтъ челоувѣка, когото царь-тъ благоволя да почте: и като го водятъ възсѣднѣлъ на конь-тъ чрѣвъ градекѣ-тъ стѣдѣжъ, *да прогласяватъ прѣдъ него: Така ще бѣде на челоувѣка, когото царь-тъ благоволи да почте. И рече царь-тъ на Амана: Скоро, земли дрехѣ-тъ и конь-тъ, както си реклѣ, и направи така на Мардохея Иудеянинъ-тъ, който сѣди при царскы-тъ врата: да ся не остави нищо отъ всичко що си реклѣ.
- 5 И зѣ Аманъ дрехѣ-тъ и конь-тъ, та облѣче Мардохея, и го прѣведе яхнѣлъ прѣвъ градекѣ-тъ стѣдѣжъ, и прогласяваше прѣдъ него: Така ще бѣде на челоувѣка, когото царь-тъ благоволи да почте.
- 6 И вѣрнѣ ся Мардохея въ царскы-тъ врата: а Аманъ *отиде скоро въ домъ-тъ

а Влж. Гл. 4; 16.
б Влж. Гл. 4; 11. 6; 4.
в Првт. 21; 1.
г Гл. 4; 11. 6; 4.
д Влж. Мар. 6; 23.
е Гл. 7; 2.

ж Гл. 9; 12.
з Гл. 3; 5.
и Влж. 2 Пар. 13; 22.
і Гл. 9; 7 и дрѣ.
к Гл. 3; 1.
л Гл. 7; 9.

м Гл. 6; 4.
н Гл. 7; 10.

а Гл. 2; 23.

б Влж. Гл. 5; 1.
в Гл. 5; 14.
г 3 Пар. 1; 33.
д Быт. 41; 43.
е 2 Лѣт. 26; 20.